

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.10.2014r., sprostowaną postanowieniem z dnia 17.11.2014r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że H. K. (1) jako Prezes Zarządu Fabryki (...) S.A. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 201.800,85 zł w tym na:

- Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za styczeń 2010r. należność główna 635,41zł, odsetki za zwłokę liczone na dzień ogłoszenia upadłości, tj. 23.04.2010r. 12zł, ogółem 647,41zł;

- Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres od sierpnia 2009 r. do kwietnia 2010r. należność główna 143178,98zł, odsetki za zwłokę liczone na dzień ogłoszenia upadłości, tj. 23.04.2010r. 4466 zł, ogółem 147644,98 zł;

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za maj 2009r., od sierpnia 2009r. do kwietnia 2010 r. należność główna 51340 zł, odsetki za zwłokę liczone na dzień ogłoszenia upadłości, tj. 23.04.2010r. 2168 zł, ogółem 53508,46 zł

i zobowiązał H. K. (1) do uregulowania w terminie 30 dni od daty otrzymania tej decyzji określonych w niej zobowiązań /decyzja k. 53 akt ZUS, postanowienie k. 57 akt ZUS/.

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą H. K. (1), będąc reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, złożył w dniu 12.11.2014r. odwołanie od w/w decyzji, w którym wniósł o uchylenie skarżonej decyzji lub jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy, a także o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów postępowania według norm przepisanych

Odwołujący zarzucił kwestionowanej decyzji:

- niedokonanie ustaleń istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie przypisania odpowiedzialności członkowi zarządu za zaległości spółki z tytułu składek na FUS, FUZ, FP i FGŚP oraz okoliczności egzoneracyjnych, na które powoływał się skarżący w toku postępowania (art. 77 par. 1 w zw. z art. 80 i art. 8 k.p.a.), w tym niedokonanie oceny czasu właściwego do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości i pominięcia okoliczności, iż w okresie poprzedzającym złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości zarówno ZUS jak i organy podatkowe udzielały fabryce (...) S.A. ulg polegających na prolongacie terminu spłaty zobowiązań, bądź rozłożeniu ich na raty,

-wybiórcze zebranie materiału dowodowego, z pominięciem wszystkich wniosków dowodowych skarżącego, dotyczących okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 77 par. 1 w zw. z art. 80 i art. 78 par. 1 k.p.a.),

- zastępowanie trybu postępowania dowodowego, w tym dowodu z przesłuchania strony (art. 77 par. 1 w zw. z art. 86 k.p.a.) instytucją wypowiedzenia się strony co do zebranych dowodów i materiałów (art. 10 par 1 k.p.a.), co wiąże się także z naruszeniem art. 50 i 54 k.p.a. w zakresie wymogów jakie powinno spełniać wezwanie do udziału w czynnościach i do złożenia wyjaśnień oraz zeznań,

- sporządzenie uzasadnienia z naruszeniem przepisów art 107 par. 1 i 3 k.p.a. wobec braku należytego uzasadnienia faktycznego i prawnego, pominięcie okoliczności znanych organowi z urzędu (art. 77 par. dotyczących przebywania przez skarżącego na zwolnieniu lekarskim na przełomie 2009 i 2010 r. /odwołanie k. 2-9/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie /odpowiedź na odwołanie k. 37-38/.

W dniu 18.03.2015r. pełnomocnik wnioskodawcy złożył pismo procesowe, w którym podniósł, że po złożeniu odwołania w n/n sprawie, tj. w dniu 10.03.2015r., H. K. (1) doręczono decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 6.03.2015r. SW 1 (...)- (...) w przedmiocie umorzenia postępowania podatkowego w sprawie orzeczenia o

odpowiedzialności podatkowej H. K. (1) jako osoby trzeciej za zaległości podatkowe Fabryki (...) S.A., jako płatnika w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz za odsetki za zwłokę, wskazując, że argumentacja podniesiona w uzasadnieniu w/w decyzji ma istotne znaczenie także z punktu widzenia orzekania o odpowiedzialności H. K. z tytułu nieopłacenia składek, albowiem podstawą materialnoprawną rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności podatkowej H. K. był – podobnie jak w przypadku odpowiedzialności za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek – przepis art. 116 ustawy z 29.08.1997r. Ordynacja Podatkowa (t.j. Dz.U. 2012 r., poz. 749 ze zm.). Podkreślił, że organ podatkowy uzasadniając w/w decyzję zwrócił szczególną uwagę na podwójną rolę Skarbu Państwa w sprawie, tj. z jednej strony właściciela spółki, a z drugiej strony wierzyciela podatku. Wskazał, że w ten sposób wystąpiła sytuacja, w której ten sam Skarb Państwa wymagał od zarządu spółki J. sprzecznych i wzajemnie się wykluczających działań, bo z jednej strony realizacji programu restrukturyzacji, który w założeniu miał zakończyć się prywatyzacją, a z drugiej strony wniosku o upadłość, co niweczyłoby cel restrukturyzacji przedsiębiorstwa. Strona odwołująca podkreśliła, że organ rentowy zwrócił uwagę na to, że H. K. (1) złożył wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) niezwłocznie po powrocie ze zwolnienia lekarskiego i jednocześnie niezwłocznie po zakończeniu procesu prywatyzacyjnego w związku z ogłoszeniem przez Ministra Skarbu decyzji o odstąpieniu od negocjacji w sprawie nabycia akcji (...) S.A., akcentując, że organ podatkowy biorąc pod uwagę w/w okoliczności, uznał, iż wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony we właściwym czasie. W konkluzji odwołujący stwierdził, że argumentacja organu podatkowego w pełnym zakresie znajduje zastosowanie w n/n sprawie /pismo procesowe pełnomocnika odwołującego k.46-47/.

W kolejnym piśmie procesowym z dnia 30.04.2015 r. pełnomocnik odwołującego poinformował, że (...) S.A. została zlikwidowana i nie istnieje /pismo procesowe pełnomocnika odwołującego k. 55/.

W odpowiedzi na to pismo organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 19.05.2015r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie wskazując, że z wydruku z KRS wynika, iż w stosunku do Fabryki (...), S.A. wykreślenie z KRS uprawomocniło się dnia 19.10.2013r. natomiast sporna decyzja z dnia 10.10.2014r. dotyczy odpowiedzialności H. K. (1), jako Prezesa zarządu Fabryki (...) S.A. całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek za okresy wcześniejsze. Dodał, że odsetki za zwłokę od w/w należności liczone są na dzień ogłoszenia upadłości, tj. 23.04.2010r. /pismo procesowe organu rentowego z 19.05.2015r. k. 59, a nadto pismo procesowe organu rentowego z 12.06.2017 r. k. 337/.

Na rozprawie w dniu 17.06.2015r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i oświadczył, że nie ma następcy prawnego (...) S.A., a następnie dodał, że spółka (...) nie istnieje i nie może być zainteresowanym w sprawie, gdyż została wykreślona z KRS. Wnioskodawca oświadczył, że wniosek upadłościowy złożył w 2010 r., a jego pełnomocnik dodał, że wniosek ten jego mandant złożył wtedy, gdy już się postępowania upadłościowe zakończyły i powołując się na art. 116 Ordynacji podatkowej oświadczył, że odwołującemu się od zaskarżonej decyzji ZUS byłemu prezesowi spółki (...) nie można przypisać winy, że wniosek upadłościowy nie został zgłoszony w terminie.

Natomiast pełnomocnik organu rentowego wniosł o oddalenie odwołania.

/e-protokół rozprawy z dnia 17.06.2015r.: stanowiska stron : 00:00:41, 00:05:02, 00:08:29, 00:09:14, 00:11:36, 01:33:41/

W piśmie procesowym z dnia 2.11.2015r. pełnomocnik odwołującego ponownie podniósł, że podstawą materialnoprawną roszczenia dochodzonego przez ZUS w n/n sprawie jest art. 116 ustawy z 29.08.1997r. Ordynacja Podatkowa (t.j. Dz.U. 2012 r., poz. 749 ze zm.), argumentując, że H. K. (1) nie ponosi w myśl tego przepisu odpowiedzialności za zobowiązania (...) S.A., ponieważ wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony w czasie właściwym, a niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości w czasie wcześniejszym nastąpiło bez winy odwołującego z uwagi na to, że:

1) wobec spółki (...) toczyły się postępowania zapobiegające ogłoszeniu upadłości – wszczęte z mocy decyzji właściciela tej Spółki czyli Skarb Państwa, tj. najpierw postępowanie restrukturyzacyjne, a następnie prywatyzacyjne, które to postępowania należy traktować jako konkurencyjne wobec postępowania upadłościowego, bowiem wszczęcie

postępowania upadłościowego zniweczyłoby możliwość osiągnięcia celów postępowania restrukturyzacyjnego i prywatyzacyjnego, w które to postępowania Skarb Państwa poczynił kilkumilionowe inwestycje;

2) majątek spółki (...), szacowany na koniec 2009 r. wystarczał na pokrycie zobowiązań spółki, zwłaszcza, że przez organy państwowe i samorządowe sytuacja finansowa Spółki oceniana była w ten sposób, że przy udzieleniu pewnych ulg (odroczeniu terminu zapłaty, rozłożeniu na raty) Spółka poradzi sobie ze spłatą zobowiązań;

3) wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony w czasie właściwym niezwłocznie po zaistnieniu takiej możliwości, tj. niezwłocznie po ogłoszeniu dnia 9.03.2010r. przez Ministra Skarbu decyzji o odstąpieniu od negocjacji w sprawie nabycia akcji Spółki, co było równoznaczne z zakończeniem procesu prywatyzacji i jednocześnie niezwłocznie po dacie powrotu przez H. K. (1) do pracy w związku z zakończeniem choroby /pismo procesowe pełnomocnika odwołującego z dnia 2.11.2015r. k. 223-225/.

Na rozprawie w dniu 25.04.2016r. pełnomocnik wnioskodawcy poinformował, że w miejsce zlikwidowanej spółki (...) istnieje nowy podmiot o tej samej nazwie, który nie jest następcą prawnym zainteresowanej spółki. Ponadto pełnomocnik odwołującego oświadczył, że w spornym okresie wnioskodawca zasiadał w jednoosobowym zarządzie spółki, dodając, że w chwili kiedy wnioskodawca został prezesem spółki (...) spółka ta była w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego. Wyjaśnił, że Spółka (...) była 1-osobową spółką Skarbu Państwa i nie udało się jej przekształcić w sp. z o.o., podkreślając, że wnioskodawca ostatecznie złożył wniosek o ogłoszenie upadłości tej spółki. Nadto pełnomocnik odwołującego oświadczył, że nie kwestionuje poprawności postępowania egzekucyjnego zanim ZUS wydał zaskarżoną decyzję w stosunku do wnioskodawcy. Zaakcentował, że postępowania z wniosku Ministerstwa Skarbu toczyły się a zgłoszenie wniosku o upadłość niweczyłaby działania naprawcze. Argumentował, że wnioskodawca będąc prezesem miał uprawnienia do zgłoszenia upadłości spółki (...), ale nie mógł podejmować decyzji sprzecznych z działaniami Ministerstwa Skarbu, tym bardziej, że spółka (...) wykonywała polecenia Skarbu Państwa. Wyjaśnił, że proces naprawczy miał zakończyć się wraz z końcem 2009 r., a potem jak w marcu 2010 r. Minister Skarbu ogłosił odstąpienie od negocjacji nabywania akcji spółki (...), wnioskodawca złożył dokumenty dotyczące ogłoszenia upadłości. Podkreślił, że wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim i po powrocie z niego złożył stosowne dokumenty.

Natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ponadto pełnomocnik organu rentowego złożył pismo procesowe opatrzone datą sporządzenia 22.04.2016r., w którym ZUS podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych z uwzględnieniem kwoty będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

/pismo procesowe pełnomocnika organu rentowego z dnia 22.04.2016r. k. 253, e-protokół rozprawy z dnia 25.04.2016r.: stanowiska stron : 00:02:20, 00:04:31, 00:05:26, 00:20:12/

Na rozprawie w dniu 12.04.2017r. strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

/e-protokół rozprawy z dnia 12.04.2017r. – płyta CD k. 329/

W piśmie procesowym z dnia 19.10.2017r. pełnomocnik organu rentowego wykonując zobowiązanie Sądu wyjaśnił, że przedmiotem n/n postępowania jest zaskarżona decyzja z dnia 10.10.2014r. przenosząca odpowiedzialność na członka Zarządu Spółki (...) S.A. z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 201.800,85 zł, która to kwota w w/w decyzji została wykazana w rozbiciu na poszczególne fundusze ze wskazaniem okresów, których dotyczy oraz wysokości naliczonych odsetek. Dodatkowo do tego pisma pełnomocnik ZUS dołączył dostarczone przez Wydział Rozliczeń Kont Płatników i Składek wykazy stanów należności w rozbiciu na miesiące i fundusze płatnika (...) S.A. na dzień 10.10.2014r., tj. na dzień wydania w/w decyzji. Nadto pełnomocnik organu rentowego wyjaśnił, że H. K. (1) w okresie sprawowania funkcji prezesa w Spółce (...) był niezdolny do pracy z powodu choroby i otrzymał wypłatę

zasiłku chorobowego za okresy: 25.11.2009r. - 2.12.2009r., 9.12.2009r.- 5.02.2010r. oraz 28.01.2009r. -13.03.2009r., który został rozliczony przez płatnika składek- Spółkę (...).

/pismo procesowe pełnomocnika ZUS z dnia 19.10.2017r. k. 352/

W piśmie procesowym z dnia 8.11.2017r. (data sporządzenia 3.11.2017r.) pełnomocnik wnioskodawcy oświadczył, że nie kwestionuje wyliczeń ZUS zawartych w w/w piśmie procesowym. Argumentował, że z w/w zestawienia wynika, że zaległości: a) w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 647,41 zł; b) w Funduszu Ubezpieczenia Zdrowotnego za grudzień 2009 r. i za styczeń 2010 r. w wysokości 5210 zł i 17630 zł; c) w Funduszu Prawy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości 5210zł i 5062zł, powstały w okresie, w którym odwołujący się z powodu choroby nie świadczył pracy, pozostając na zwolnieniu lekarskim. Zaakcentował, że w tym czasie (niezależnie od tego, że trwały cały czas próby przeprowadzenia restrukturyzacji) w spółce (...) nie było żadnej osoby władnej podjąć decyzję o przestaniu restrukturyzacji i złożenia wniosku o upadłość. Zarząd spółki był jednoosobowy a zgodnie z art. 368 §1 k.s.h. to zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę. Zaznaczył, że jeżeli w skład zarządu spółki –tak jak w przypadku (...) S.A. - wchodzi jedna osoba, może zdarzyć się, że na skutek zdarzeń losowych (np. choroba jedynego członka zarządu) nie ma w spółce osoby uprawnionej do „prowadzenia i reprezentowania spraw” spółki i jednocześnie podkreślił, że prokurent, jeżeli jest ustanowiony, może „reprezentować” spółkę na podstawie prokury indywidualnej, łącznej lub oddziałowej, ale nie może „prowadzić spraw” spółki, gdyż ta kompetencja należy do organów spółki. Podniósł, że zgodnie z art. 21 § 3 Prawa upadłościowego, jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna, obowiązek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spoczywa na każdym, kto na podstawie ustawy, umowy spółki lub statutu ma prawo do prowadzenia spraw dłużnika oraz do jego reprezentowania, samodzielnie lub łącznie z innymi osobami. Wskazał, że w takiej sytuacji obowiązkiem innych organów spółki – rady nadzorczej i/ lub walnego zgromadzenia akcjonariuszy – jest takie zorganizowanie pracy spółki, aby możliwe było niezakłócone prowadzenie jej spraw i reprezentowanie w stosunkach zewnętrznych. Podkreślił, że obowiązek ten może zostać wykonany albo w ten sposób, że rada nadzorcza (względnie walne zgromadzenie – w zależności od postanowień statutu) dokona wyboru kolejnej osoby w skład zarządu spółki, względnie rada nadzorcza na podstawie art. 383 § 1 k.s.h., deleguje członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który nie może sprawować swoich czynności. Zaakcentował, że w n/n sprawie ani rada nadzorcza, ani walne zgromadzenie (...) SA nie podjęły żadnych działań w związku z nieobecnością w pracy jedynego członka zarządu spółki tj. wnioskodawcy. Podkreślił też, że odwołujący się nie miał żadnego umocowania do tego, aby na czas swojej nieobecności upoważnić kogokolwiek do wykonywania całości zadań przewidzianych dla zarządu spółki akcyjnej przez kodeks spółek handlowych. Argumentował, że prowadzenie spraw spółki należy do organów spółki (przede wszystkim do zarządu) i tej kompetencji nie można przenieść na osobę trzecią. Z powyższego wywodził, że z uwagi na bierność pozostałych organów spółki nie było możliwe ani kierowanie zakładem pracy w okresie nieobecności przez odwołującego się, ani wyznaczenie osoby zastępującej wnioskodawcę, konkludując, że H. K. (2) nie może obciążać zaniechaniem podjęcia działań, do których nie miał umocowania. Argumentował, że data złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości (...) S.A. (23.03.2010 r.) powinna zostać skorelowana z datą, w której Ministerstwo Skarbu Państwa podjęło decyzję o zaprzestaniu negocjacji w sprawie nabycia akcji (...) S.A. (ogłoszenie: 9.03.2010 r.). Podkreślił, że członek zarządu spółki kapitałowej jest zwolniony z odpowiedzialności za zobowiązania publicznoprawne spółki, jeżeli wykaże przesłankę egzoneracyjną, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości, dodając, że w kontekście (...) S.A. „właściwy czas” należy określać w powiązaniu z toczącymi się działaniami mającymi doprowadzić do wyszukania inwestora oraz do prywatyzacji spółki. Działania te toczyły się zgodnie z planami Ministerstwa Skarbu Państwa, które w listopadzie 2009 r. dopuściło (...) SA do kolejnych etapów prywatyzacji. Zaakcentował, że Ministerstwo Skarbu Państwa wiedziało o trudnej sytuacji finansowej (...) SA, będąc stale informowane przez odwołującego się, o czym świadczy pismo do Departamentu Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji Ministerstwa Skarbu Państwa z 25.08.2009 r. Podniósł, że z w/w pisma wynika jednoznacznie sygnalizowana przez odwołującego się w toku przesłuchania sprzeczność celów postępowania zmierzającego do restrukturyzacji i prywatyzacji oraz postępowania zmierzającego do ogłoszenia upadłości spółki. Argumentował, że odwołujący się stał przed wyborem: zgłosić wniosek o upadłość spółki np. w sierpniu 2009 r., unikając w ten sposób odpowiedzialności za składki na ZUS objęte n/n sprawą (i jednocześnie niweczając trud i wysiłki włożone w przygotowanie restrukturyzacji, w tym

niemałe koszty poniesione w związku z tym procesem), względnie poczekać na zakończenie procesu restrukturyzacji i próbować chronić w ten sposób miejsca pracy, narażając się jednocześnie na odpowiedzialność z tytułu zbyt późnego – zdaniem organu – złożenia wniosku o upadłość. Wskazując na istnienie możliwości sprawiedliwego rozwiązania tej sytuacji powołał się na uzasadnienie decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z 6.03.2015 r., którego argumentacja – zdaniem strony odwołującej – ma pełne zastosowanie w n/n postępowaniu, mimo iż w w/w decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. dotyczyła podatków, gdyż w obu tych przypadkach wierzyciel jest taki sam: władza publiczna. Dodał, że nie ma też znaczenia, że ZUS jest państwową osobą prawną i ma odrębną od Skarbu Państwa osobowość prawną (art. 66 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), gdyż ZUS, podobnie jak organy podatkowe, wykonuje władztwo o charakterze publicznoprawnym tj. działa w ramach imperium Państwa. Podkreślił też, że tożsame są również ramy prawne odpowiedzialności za podatki i za należności ZUS (art. 116 ustawy Ordynacja podatkowa). Podniósł, że akceptacja stanowiska organu rentowego prowadziłaby do tego, że w tożsamym stanie faktycznym i prawnym, na podstawie tego samego przepisu, H. K. (1) byłby odmiennie traktowany przez organy podatkowe i przez ZUS, a więc jednostki organizacyjne wykonujące władzę publiczną, czego nie można zaakceptować w świetle zasady zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez państwo prawa (art. 2 Konstytucji). Konkludując pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości oraz o orzeczenie, że odwołujący się nie ponosi odpowiedzialności za wskazane w zaskarżonej decyzji zaległości oraz umorzenie postępowania w sprawie.

/pismo procesowe pełnomocnika wnioskodawcy k. 357 – 359/

Na rozprawie w dniu 29.11.2017r. – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w n/n sprawie - pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i oświadczył, że podtrzymuje stanowisko jak w w/w piśmie procesowym z dnia 3.11.2017r., natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego na jego rzecz od wnioskodawcy w wysokości 7200 zł.

/e-protokół rozprawy z dnia 29.11.2017r.: stanowiska stron: 00:02:18, 00:07:07, 00:09:48/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Fabryka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. została wpisana z dniem 18.09.2001r. do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...). Wcześniej spółka była zarejestrowana w rejestrze handlowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi pod numerem (...). Spółka (...) została wykreślona prawomocnie z KRS z dniem 19.10.2013r. i zlikwidowana /niesporne, a nadto wydruk internetowy KRS k. 56, ogłoszenie w (...) k. 57, zeznania świadka A. A. e-protokół z 17.06.2015r. 00:32:53/

Jedynym akcjonariuszem spółki był Skarb Państwa reprezentowany przez Agencję (...). /niesporne, a nadto zeznania wnioskodawcy e-protokół z 17.06.2015r. 01:33:41-02:17:43, e-protokół z 20.09.2017r. 00:19:56-00:51:47/

Przedmiot działalności w/w przedsiębiorstwa obejmował produkcję maszyn do obróbki metalu, produkcję maszyn dla metalurgii, naprawę i konserwację maszyn, instalowanie maszyn przemysłowych, sprzętu i wyposażenia, obróbkę metali i nakładanie powłok na metale, obróbkę mechaniczną elementów metalowych, produkcję silników i turbin, produkcję pozostałych części i akcesoriów do pojazdów silnikowych, z wyłączeniem motocykli, sprzedaż hurtową obrabiarek itd. /niesporne/.

Uchwałą z dnia 30.08.2005r. powołano wnioskodawcę H. K. (1) na Prezesa Zarządu w/w spółki. Zarząd spółki był jednoosobowy. H. K. (1) został wykreślony z KRS w dniu 30.08.2013r. /niesporne, zeznania świadka A. A. e-protokół z 17.06.2015r. 00:32:53, zeznania wnioskodawcy e-protokół z 17.06.2015r. 01:33:41-02:17:43, e-protokół z 20.09.2017r. 00:19:56-00:51:47/

Gdy wnioskodawca został Prezesem Zarządu w w/w spółce był już wdrożony od 2002 roku przez Ministerstwo Skarbu Państwa ((...)) program restrukturyzacji obejmujący lata 2003 – 2007 i Spółka posiadała decyzje umarzające należności ZUS, PFRON, Urzędu Miasta w Ł. w łącznej kwocie (...). zł na podstawie ustawy z

30.08.2002r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz.U. Nr 155, poz. 1287 ze zm.), a kolejną pomoc spółka otrzymała w lutym 2004r. W wysokości 7.000.000 zł na cele w programie restrukturyzacji spółki tj. przede wszystkim spłatę zaległych zobowiązań wobec ZUS i kontrahentów. Spółka zrealizowała program restrukturyzacji obejmujący lata 2003 – 2007, który uchwałą Nadzwyczajnego Zebrania (...) (NZW) został przedłużony do końca 2011r. /fragment protokołu NIK k. 23-26, zeznania świadka T. D. e-protokół z 17.06.2015r. 00:55:08, zeznania świadka P. S. e-protokół z 17.06.2015r. 01:09:35, zeznania wnioskodawcy e-protokół z 17.06.2015r. 01:33:41-02:17:43, e-protokół z 20.09.2017r. 00:19:56-00:51:47, decyzja k. 48-50/

Następnie Ministerstwo Skarbu Państwa wszczęło w grudniu 2008 r. proces prywatyzacji spółki (...), który został zaplanowany na 2009 r. /memorandum informacyjne o spółce (...) k. 90-131, pisma (...) k. 207-212, pismo (...) z 17.02.2009r. k. 231, pismo C. z 3.04.2009r. k. 232, decyzja k. 48-50/.

Wszystkie działania Spółki (...) w związku z jej restrukturyzacją i prywatyzacją wymagały zgody Ministerstwa Skarbu Państwa, które aktywnie uczestniczyło w sprawach spółki dotyczących tych postępowań. W szczególności w okresie od 18.07.2005r. do 23.04.2010r. H. K. (1) występował z wnioskami z 28.03.2006r., z 16.07.2007r., z 3.10.2008r., z 13.05.2009r., z 4.09.2009r. do Ministerstwa Skarbu Państwa o zwołanie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...), których przedmiotem było zbycie nieruchomości celem spłaty zadłużenia wobec ZUS. W trakcie w/w (...) Minister Skarbu Państwa występował jako jedyny akcjonariusz Spółki (...) i zajmował stanowisko w sprawie wyrażenia zgody na zbycie nieruchomości przez Spółkę. Odwołujący nie mógł złożyć wniosku o upadłość w trakcie trwania tych postępowań ponieważ uniemożliwiłby w ten sposób osiągnięcie celów tych postępowań /zeznania świadka P. S. e-protokół z 17.06.2015r. 01:09:35, zeznania świadka K. W. e-protokół z 17.06.2015r. 01:24:41, zeznania wnioskodawcy e-protokół z 17.06.2015r. 01:33:41-02:17:43, wnioski i uchwały k. 132-206, pisma (...) k. 207-212, pismo (...) z 17.02.2009r. k. 231, pismo C. z 3.04.2009r. k. 232, korespondencja mailowa k. 233/

Ponadto w badanym okresie co roku była podejmowana uchwała Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy o dalszym istnieniu spółki (...) (uchwała nr 7 z 6.07.2006r., uchwała nr 5 z 29.06.2007r., uchwała nr 5 z 26.06.2008r., uchwała nr 5 z 29.06.2009r.) /niesporne, a nadto decyzja k. 48-50/.

Decyzją ZUS z 26.09.2008r. zawieszono postępowanie egzekucyjne prowadzone z rachunku (...) spółki (...), uznając, że przedmiotowa spółka będzie w stanie spłacić należności /decyzja k 238-239/.

Również Urząd Skarbowy udzielał Spółce (...) od stycznia 2009r. do lutego 2010r. ulg w spłacie zobowiązań podatkowych /pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z 29.03.2016r. k. 248/.

Według danych na dzień 30.09.2009r. zobowiązania wobec ZUS wynosiły 4040,3 tys. zł /memorandum informacyjne o spółce (...) k. 90-131/

W wyniku kontroli NIK ustalono, że decyzją Ministra Finansów w październiku 2000r. została przyznana spółce (...) pomoc w łącznej kwocie (...),4 tys. zł w postaci: dotacji w wysokości 178,4 tys. zł oraz pożyczki w wysokości 1950 tys. zł. Przyznana dotacja została wykorzystana przez Spółkę (...) na sfinansowanie odpraw pieniężnych dla zwalnianych pracowników. Spółka ostatecznie wydatkowała na ten cel 103 tys. zł zwracając niewykorzystaną część dotacji na rachunek (...). Spółka nie była w stanie spłacać terminowo zobowiązań wobec Agencji Rozwoju Przemysłu, z którą zawarła pożyczkę na sfinansowanie zakupów inwestycyjnych związanych z restrukturyzacją techniczno – technologiczną w wysokości 1950 tys. zł, która to pożyczka została wykorzystana zgodnie z umową. Zobowiązania spółki wobec Agencji Rozwoju Przemysłu na dzień 31.12.2008r. wynosiły 361,8 tys. zł Kolejną pomoc spółka (...) uzyskała w lutym 2004r. W składanych wnioskach do (...) zarząd Spółki wnosił o przyznanie pomocy w wysokości 14.500 tys. zł na odzyskanie płynności finansowej przez spłatę części zobowiązań finansowych oraz inwestycje ujęte w planie restrukturyzacyjnym. Spółka ostatecznie uzyskała pomoc publiczną w wysokości 7.000 tys. zł i środki te zostały wydatkowane na cele wskazane w Programie Restrukturyzacji Spółki, tj. na spłatę zaległych zobowiązań przede wszystkim wobec ZUS i kontrahentów. NIK zauważył, że Spółka w 2002r. przystąpiła do restrukturyzacji zobowiązań i uzyskała decyzje umarzające wobec ZUS, PFRON i Urzędu Miasta Ł. w łącznej wysokości (...). zł Podstawą do tych działań była ustawa o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnym od przedsiębiorstw. W oparciu

o udzieloną pomoc publiczną Spółka realizowała zatwierdzony przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników w lutym 2004r. „Program restrukturyzacji spółki (...) za lata 2003-2007. Jako źródła finansowania przedsięwzięć restrukturyzacyjnych podano środki własne w wysokości (...),8 tys. zł i pomoc publiczną w wysokości (...),1 tys. zł Program uchwałą Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy ((...)) został przedłużony do końca 2011r. Ogółem na dzień 31.12.2008r. w ramach realizacji Programu wydatkowano (...),6 tys. zł co przy planie (...),4 tys. zł stanowi 88,1%. W ocenie NIK realizacja programu restrukturyzacji nie pozwoliła Spółce na uzyskanie stabilnej sytuacji ekonomiczno – finansowej oraz wygenerowanie wystarczających środków na modernizację i rozwój. Spółka w latach 2004-2008 (III kwartały) uzyskiwała zysk/stratę na działalności gospodarczej odpowiednio: - 868,4 tys. zł, 298 tys. zł, - (...),6 tys. zł, 263,8 tys. zł i - (...),7 tys. zł. Nie udało się też zmniejszyć zobowiązań , które na koniec 2007r. osiągnęły wysokość 7690,8 tys. zł (w tym przeterminowane (...),9 tys. zł co stanowiło 57% ogółu zobowiązań). Spółka zakończyła 2008r. ze zobowiązaniami na poziomie (...),9 tys. zł. NIK ustalił, że Spółka (...) nie posiadała analiz przed prywatyzacyjnych, a proces ich przygotowania oraz zbycia akcji (...) S.A. rozpoczęto w (...) w grudniu 2008r. Ministerstwo zaplanowało zbycie akcji (...) S.A. w 2009r., co zdaniem NIK może uchronić spółkę przed upadłością bądź likwidacją. W wystąpieniu pokontrolnym z 27.02.2009r. adresowanym do H. K. (1) jako Prezesa Zarządu Fabryki (...) S.A. NIK stwierdziła, że w ramach sprawowania programu kontroli „Sprawowanie nadzoru właścicielskiego w spółkach z większościowym udziałem Skarbu Państwa” kontrolą w Spółce (...) objęto lata 2004-2008 a ponadto skontrolowano zagadnienia dotyczące pomocy publicznej udzielonej Spółce obejmujące okres od 2000r. W związku z tą kontrolą NIK ocenił, że udzielona spółce pomoc publiczna w łącznej wysokości (...),4 tys. zł nie pozwoliła jej na pełne oddłużenie oraz możliwość wygenerowania środków na potrzebne inwestycje modernizujące park maszynowy. Udzielona pomoc w sposób krótkoterminowy poprawiła kondycję ekonomiczną przedsiębiorstwa ograniczając się jedynie do restrukturyzacji zadłużenia nie zapewniając wystarczających środków na jego modernizację i rozwój. Jednocześnie NIK stwierdziła, że środki udzielone z tej pomocy były wydatkowane zgodnie z przeznaczeniem (wystąpienie pokontrolne z 27.02.2009r. k. 10, fragment protokołu NIK k. 21-24, zeznania świadka A. A. e-protokół z 17.06.2015r. 00:32:53, zeznania świadka T. D. e-protokół z 17.06.2015r. 00:55:08, zeznania wnioskodawcy e-protokół z 17.06.2015r. 01:33:41-02:17:43, memorandum informacyjne o spółce (...) k. 90-131).

H. K. (1) jako Prezes Spółki J. pismem z dnia 25.08.2009r. poinformował Departament Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji o aktualnej sytuacji Fabryki (...) S.A. i pogarszającej się sytuacji spółki, która w lipcu 2009r. W wyniku zbyt małej sprzedaży a wysokich kosztach ogólnego zarządu odnotowała stratę za lipiec 2009r. w wysokości -335374,51 zł, narastająco – 14.80.646,95 zł. H. K. (1) wyjaśnił w tym piśmie, że w 2008 r. uzyskano zgodę od (...) na sprzedaż I części biurowca, ale pomimo podjętych działań i przeprowadzonych przetargów w dniach 23.12.2008r., 24.02.2009r., 28.04.2009r. nie udało się znaleźć kontrahenta na tę nieruchomość wycenioną na 3.962.560 zł. W związku z tym w maju 2009r. Zarząd Spółki (...) wystąpił do (...) o wyrażenie zgody na sprzedaż po obniżonej cenie nieruchomości uwzględniając drastyczne zmiany na rynku nieruchomości. Biegły rzeczoznawca wycenił część sprzedawanej nieruchomości na kwotę 3.288.900 zł, czyli o 673660 zł mniej. Następnie Zarząd spółki J. wystąpił z wnioskiem o zwołanie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Walnego Akcjonariuszy ((...)) celem podjęcia stosownej uchwały. Wniosek był weryfikowany przez Delegaturę (...) w Ł., następnie przez Doradcę Prywatyzacyjnego oraz Departament Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji II oraz Departament Integracji Europejskiej, (...) z Z. i Pomocy Publicznej (...). Po pozytywnym przyjęciu w lipcu 2009r. odbyło się (...), które wyraziło zgodę na sprzedaż po obniżonej cenie zgodnie z obowiązującymi przepisami. H. K. (1) w w/w piśmie poinformował też Departament Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji, że zarząd spółki (...) podjął następujące działania restrukturyzacyjne:

1. w lutym 2009r. wypowiedziano układ zbiorowy pracy w obszarze

a) obniżenia nagród jubileuszowych,

b) ograniczenia zawodów, którym przysługuje pobieranie posiłków regeneracyjnych,

2. zmieniono zasady premiowania, które zaczęły obowiązywać od maja 2009r., ustalając, że warunkiem wypłacenia premii jest wielkość przychodów ze sprzedaży ustanowiona na poziomie uzyskanej rentowności firmy tj. 950000 zł miesięcznie, a w przypadku nie uzyskania przez spółkę w/w kwoty premia nie jest wypłacana,

3. ogłoszono liczbę etatów we wszystkich możliwych obszarach, wypowiedziano umowy (...) pracownikom, czego efekt będzie widoczny dopiero w październiku/ listopadzie 2009r. i ograniczy fundusz płac o 60000 zł miesięcznie,

4. zawieszono do końca 2009r. naliczenie składek na ZFŚS,

5. prowadzone są negocjacje i podpisywane ugody z wierzycielami spółki dotyczące spłaty należności w ratach w celu uniknięcia ostatecznych roszczeń na drodze sądowej, co pozwoli uniknąć kosztów dodatkowych komorniczych i sądowych szacunkowo ok. 70000 zł,

6. w wyniku rozmów główni wierzyciele wstrzymali windykacje należności, podkreślając, że nie wywiązywanie się z ustalonych harmonogramów płatności wywoła efekt domina a same koszty od spraw sądowych pogrążą spółkę,

7. zarząd podjął też działania dążące do zmniejszenia kosztów stałych przez przekazani na rzecz miasta dróg komunikacyjnych, które są własnością spółki, co jest możliwe po uzyskaniu m.in. zgody organów spółki oraz Właścicielskiego (...),

8. podjęto też działania w celu przekazania infrastruktury podziemnej, która jest własnością spółki i generuje duże koszty,

9. w lipcu i sierpniu 2009r. w celu obniżenia kosztów oraz braku odpowiedniej liczby zleceń nastąpiła 2-tygodniowa przerwa produkcyjna, a pracownicy w tym czasie wykorzystali urlopy wypoczynkowe,

10. zmniejszono moc zamówioną na energię elektryczną uzyskując oszczędności 4000 zł miesięcznie,

11. ograniczono liczbę telefonów służbowych komórkowych co dało 600 zł miesięcznie oszczędności,

12. zrezygnowano z części usług firmy ochrony co dało 2000 zł miesięcznie oszczędności. H. K. (1) informował w tym piśmie Departament Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji, że głównym problemem spółki (...) są wysokie koszty utrzymania wynikające z kosztów pracy. Jednocześnie wskazał, że od stycznia 2009r. prowadzone są prace prywatyzacyjne i mimo całkowitego uzgodnienia memorandum informacyjnego w lipcu 2009r., od tej pory nie ukazało się ogłoszenie mogące zakończyć proces prywatyzacji, dodając, że kilka razy rozmawiał z Dyrektorem M. D. na temat terminu procesu prywatyzacji, lecz na przeszkodzie stoi fakt nierozliczenia pomocy publicznej w wysokości 7.000.000 zł, które spółka otrzymała na realizację programu restrukturyzacji. Wyjaśnił, że po spotkaniu w listopadzie 2008r. przedstawicieli Departament Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji II, Departamentu Integracji Europejskiej, (...) z Z. i Pomocy Publicznej (...) oraz Zarządu spółki, przedstawiciela RN wybranego przez pracowników oraz pracowników spółki udało się wypracować i uzgodnić strategię dla spółki, tj. szybką prywatyzację w 2009r. i realizację znowelizowanego programu restrukturyzacji, potwierdzonego podpisaniem aneksu do umowy o pomocy publicznej. H. K. (1) wskazał, że sprzedaż zbędnego majątku spowoduje obniżenie kosztów, zmniejszy stratę i zadłużenie oraz zwiększy rentowność spółki, co będzie dobrze postrzegane przez kontrahentów zainteresowanych przejęciem spółki. Odwołujący w w/w piśmie podkreślał, że konieczne jest podjęcie nadzwyczajnych działań oraz prowadzenie pilnej prywatyzacji, która wydaje się jedyną słuszną drogą mogącą uchronić spółkę przed decyzją o ogłoszeniu upadłości. Przedmiotowe pismo zostało też przekazane do wiadomości Rady Nadzorczej Spółki (...) /pismo z dnia 25.08.2009r. k. 11-14, zeznania świadka A. A. e-protokół z 17.06.2015r. 00:32:53, zeznania świadka T. D. e-protokół z 17.06.2015r. 00:55:08, zeznania wnioskodawcy e-protokół z 17.06.2015r. 01:33:41-02:17:43, e-protokół z 20.09.2017r. 00:19:56-00:51:47/.

Ministerstwo Skarbu Państwa umieściło na swojej stronie internetowej w dniu 23.11.2009r. zaproszenie do negocjacji w sprawie nabycia akcji spółki Fabryka (...) S.A. w Ł. zakreślając termin składania odpowiedzi do 11.01.2010r. , na które wpłynęła jedna oferta złożona przez (...) S.A. w Ł., która została przez (...) dopuszczona do dalszego etapu prywatyzacji spółki (...) /ogłoszenie (...) o zaproszeniu k. 15-16, odpowiedź na publiczne zaproszenie k. 17, dopuszczenie do dalszego etapu prywatyzacji k. 18, zaproszenie (...) k. 212/.

Ministerstwo Skarbu Państwa pismami z 27.01.2010r. w związku z procesem prywatyzacji m.in. zwróciło się Urzędowi Skarbowego oraz do ZUS z prośbami o rozważenie możliwości odroczenia terminu płatności należności przez Spółkę (...), w którym wskazywało, że planowane zakończenie procesu prywatyzacji nastąpi na przełomie I i II kwartału 2010r. /pisma (...) z 27.01.2010r. k. 207-211/

W dniu 9.03.2010r. ukazało się opublikowane przez (...) ogłoszenie o odstąpieniu od negocjacji w sprawie nabycia 92,53% akcji spółki (...) /ogłoszenie o odstąpieniu od negocjacji k. 19/.

Ostatecznie nie osiągnięto celu restrukturyzacji Spółki (...) określonego jako długoterminowa zdolność do konkurowania na rynku /niesporne, a nadto decyzja k. 48-50/

Wobec odstąpienia oferenta w dniu 23 marca 2010r. H. K. (1) jako Prezes Zarządu FABRYKI (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. niezwłocznie po powrocie ze zwolnienia lekarskiego, na którym przebywał od grudnia 2009r. do marca 2010r., złożył wniosek o ogłoszenie upadłości spółki z możliwością zawarcia układu (wniosek k. 2-11 tom I załączonych akt XIV GU 23/10 i k. 27 -35a.s. , zeznania wnioskodawcy e-protokół z 17.06.2015r. 01:33:41-02:17:43, e-protokół z 20.09.2017r. 00:19:56-00:51:47).

H. K. (1) w okresie sprawowania funkcji prezesa w Spółce (...) był niezdolny do pracy z powodu choroby i otrzymał wypłatę zasiłku chorobowego za okresy: 25.11.2009r. - 2.12.2009r., 9.12.2009r.- 5.02.2010r. oraz 28.01.2009r. -13.03.2009r., który został rozliczony przez płatnika składek- Spółkę (...). H. K. (1) przebywał w szpitalu na oddziale urologicznym od 10.12.2009r. do 14.12.2009r. W okresach niezdolności do pracy z powodu choroby wnioskodawca nie podejmował żadnych decyzji dotyczących Spółki (...).

/pismo procesowe pełnomocnika ZUS z dnia 19.10.2017r. k. 352, karta leczenia szpitalnego k. 25, zeznania świadka A. A. e-protokół z 17.06.2015r. 00:32:53, zeznania świadka K. W. e-protokół z 17.06.2015r. 01:24:41, zeznania wnioskodawcy e-protokół z 17.06.2015r. 01:33:41-02:17:43, e-protokół z 20.09.2017r. 00:19:56-00:51:47/

W okresach niezdolności do pracy z powodu choroby wnioskodawcy ani Rada Nadzorcza, ani Walne Zgromadzenie (...) SA nie podjęły żadnych działań w związku z nieobecnością w pracy jedyne go członka zarządu spółki tj. wnioskodawcy /niesporne/.

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi, w sprawie o sygn. akt XIV GU 23/10 postanowieniem z dnia 29.03.2016r. zabezpieczył majątek dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego. (postanowienie z 29 marca 2010r. 518-520, tom III załączonych akt XIV GU 23/10).

Postanowieniami z dnia 30 marca 2010r. i 13 kwietnia 2010r. Sąd na wniosek dłużnika zabezpieczył jego majątek przez zawieszenie prowadzonych przeciwko niemu egzekucji objętych z macy prawa układem oraz uchylenie zajęć rachunków bankowych. (postanowienie z 30 marca 2010r. 524- 547, tom III załączonych akt XIV GU 23/10, postanowienie z 13 kwietnia 2010r. k. 614-622, tom IV załączonych akt XIV GU 23/10).

Postanowieniem z dnia 23.04.2010r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi, w sprawie o sygn. akt XIV GU 23/10, po rozpoznaniu w/w wniosku FABRYKI (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. z dnia 23.03.2010r. postanowił ogłosić upadłość FABRYKI (...) Spółki Akcyjnej w Ł. obejmującą likwidację majątku, wezwać wierzycieli upadłego do zgłaszania wierzytelności w terminie 3 miesięcy od daty ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym; wezwać osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na nieruchomości należącej do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłoszenia w terminie dwóch miesięcy od daty ogłoszenia Monitorze Sądowym i Gospodarczym, pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym; wyznaczyć sędziego komisarza w osobie Sędziego Sądu Rejonowego Marioli Szczepańskiej; wyznaczyć syndyka masy upadłości w osobie T. K.: podać niezwłocznie do publicznej wiadomości treść mniejszego postanowienia przez obwieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz opublikowanie w dzienniku o zasięgu lokalnym.

Sąd ten ustalił, że Spółka zatrudniała 106 pracowników, a ich miesięczny koszt dla pracodawcy brutto wynosił 269.379,00zł, roczny zaś 3.232.548,00 zł.

Ponadto Sąd ustalił, że na dzień 28 lutego 2010r. wartość bilansowa majątku spółki wynosiła 1.071.616.421,51 zł w tym środki trwałe 6.054.026,26 zł (grunty 463.268,00 zł, budynki 4.432.832,94 zł, urządzenia techniczne i maszyny 1.136.393,19 zł, środki transportu 9.425,42 zł, środki trwałe w budowie 578.667,98 zł), aktywa obrotowe 4.083.271,72 zł (zapasy 3.602.870,56 zł, w tym materiały 260012,73 zł, półprodukty i produkty w toku 3602870,56 zł, produkty gotowe 6279,04 zł; należności 325.024,42 zł, środki pieniężne 67919,47 zł), zobowiązania krótkoterminowe 1.179.937,67zł, strata netto 3.452.118,22 zł.

Ponadto na majątek spółki składały się: prawo użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) wraz z prawem własności budynków i budowli wzniesionych na tej nieruchomości, urządzenia techniczne i maszyny, środki transportu, zapasy oszacowane przez dłużnika na łączną kwotę 26.699.872,22 zł.

Sąd ustalił też, że na rzeczywistą wartość likwidacyjną majątku spółki składa się prawo użytkowania wieczystego nieruchomości oraz prawo własności budynku administracyjno socjalnego o powierzchni 3848 m kw. oraz zespołu budynków produkcyjno-magazynowych o powierzchni łącznej 24436,10 m kw. i wskazał, że przyjmując możliwą do uzyskania w ówczesnych warunkach cenę 1 m kw. powierzchni produkcyjno – magazynowej w wysokości 400 zł/ m kw. oraz ok. 1500 zł za powierzchnię biurową za w/w obiekty można było w tym czasie uzyskać odpowiednio: budynek biurowy 6.000.000,00 zł oraz zespół produkcyjno magazynowy za 10.000.000 zł, jeżeli uwzględniono by w tej kalkulacji wartość pozostałych środków trwałych, które ostrożnie można było wycenić w 2010 r. na kwotę 3.000.000,00 zł to w całości wartość likwidacyjna majątku wynosiła w owym czasie 19.000.000,00 zł, natomiast łączna kwota zobowiązań spółki na dzień 20 kwietnia 2010r. wynosiła 11.052.385,32 zł.

Ponadto nieruchomość była obciążona hipotekami na rzecz:

- 1/ Miasta Ł. z tytułu podatku od nieruchomości w wysokości 634654,40 zł;
- 2/ Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prezydenta Miasta Ł. z tytułu opłaty za użytkowanie wieczyste 55276,00zł;
- 3/ Agencji Rozwoju Przemysłu z tytułu pożyczki w wysokości 600000,00 zł;
- 4/ (...) SA w wysokości 182000,00 zł;
- 5/ (...) SA w wysokości 500000,00 zł;
- 6/ ZUS w wysokości 3578000,00 zł.

Łączna kwota ustanowionych hipotek wynosiła 5.730.373,50 zł.

Ponadto Sąd ustalił, że majątek spółki jest przedmiotem 3 umów zastawu na rzecz ZUS, na kwotę 3.602.093,99 zł oraz 2 umów przewłaszczenia na rzecz Agencji Rozwoju Przemysłu na kwotę 1050000,00 zł.

Łączna kwota zabezpieczeń w postaci hipotek, zastawów i umów przewłaszczenia wynosiła w tym czasie 10.382.467,49 zł.

Zgodnie z ustaleniami Sądu Spółka w tym czasie posiada należności u przedsiębiorców niemieckich. Posiada łącznie 316 wierzycieli, w tym 152 pracowników i 164 innych, których łączne wierzytelności na dzień 23 marca 2009r. wynosiły 8.993.599,68 zł, w tym najwyższe wierzytelności poszczególnych wierzycieli wynosiły odpowiednio kwoty: 609.457,22 zł, 60.362,21 zł, 117.257,50 zł, 29.250,00'zł, 62.695,31 zł, 40.170,82 zł, 643.667,63 zł, 21.152,45 zł, 179.657,69 zł, 24.476,05 zł, 40.127,14 zł, 22.433,00 zł, 25.661,25 zł, 42.914,32 zł, 33.696,20 zł, 33.687,90 zł, 3.327.154,62 zł (ZUS- fundusz ubezpieczeń społecznych), 364.360,17 zł (ZUS- fundusz ubezpieczeń zdrowotnych), 670.677,45 zł

(fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych), 81.152,17 zł (podatki), 185.106,79 zł (PFRON), 959.902,74 zł (podatek od nieruchomości), 113.689,22 zł (opłata z tytułu użytkowania wieczystego), 881.309,40 zł (wynagrodzenie), 102374,54 zł, 435.504,51 zł. Najstarsze zobowiązania dłużnika to składki na fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych, które nie są płacone od 16 września 2002r., składki na fundusz ubezpieczeń społecznych, które nie są płacone od 16 lutego 2006r., składki na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych: 33.642,23 zł – od 16.03.2008r. i nie są płacone od 16 stycznia 2009r.

Sąd upadłościowy przyjął, że Spółka znajduje się w stanie krytycznym i wymagane jest podjęcie natychmiastowego działania radykalnie zmniejszającego koszty poprzez zmniejszenie stanu zatrudnienia oraz zmniejszenie kosztów zarządu. Sąd uznał, że brak jest możliwości ogłoszenia upadłości spółki z możliwością zawarcia układu, gdyż nawet gdyby Spółka (...) zawarła z wierzycielami układ to i tak nie byłaby w stanie uregulować zobowiązań układowych i w konsekwencji ogłosił (...).

/postanowienie wraz z uzasadnieniem k. 1-13 tom I załączonych akt XIV GU 23/10/.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Sądu Gospodarczego, XIV Wydział Gospodarczy dla spraw Upadłościowych i Naprawczych z dnia 20.05.2013r. w sprawie XIV GU 23/10 postanowiono stwierdzić zakończenie postępowania upadłościowego (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w Ł. (KRS (...)). Sąd ten ustalił, że wierzyciele upadłej Spółki zostali zaspokojeni, wedle prawomocnych planów podziału, w skali wynikającej ze zgromadzonych funduszy masy. Wykonany został także ostateczny plan podziału. Zlikwidowano w całości majątek upadłego. Podstawowy cel postępowania upadłościowego jakim jest zaspokojenie w jak najwyższym stopniu wierzycieli ziścił się. Syndyk złożył zarazem ostateczne sprawozdanie ze swoich czynności za czas postępowania oraz sprawozdanie rachunkowe odpowiednio uzasadnione, które zostało zatwierdzone przez sędzię-komisarza. Przyznano mu również postanowieniem sądu wynagrodzenie ostateczne za wykonane w postępowaniu czynności a dokumentację upadłego zarchiwizowano. Syndyk zabezpieczył także środki finansowe na ukończenie postępowania /postanowienie wraz z uzasadnieniem k. 3587 – 3551 tom XVIII załączonych akt XIV GU 23/10/.

Podczas procesu (...) spółki (...) syndyk prowadził działalność przez 2 lata sprzedając majątek spółki. Wnioskodawca nie mógł od momentu ustanowienia syndyka podejmować decyzji w sprawach spółki / zeznania wnioskodawcy e-protokół z 17.06.2015r. 01:33:41-02:17:43/

Zaskarżoną decyzją z dnia 10.10.2014r., sprostowaną postanowieniem z dnia 17.11.2014r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że H. K. (1) jako Prezes Zarządu Fabryki (...) S.A. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 201800,85 zł w tym na:

- Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za styczeń 2010r. należność główna 635,41zł, odsetki za zwłokę liczone na dzień ogłoszenia upadłości, tj. 23.04.2010r. 12zł, ogółem 647,41zł;

- Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres od sierpnia 2009 r. do kwietnia 2010r. należność główna 143178,98zł, odsetki za zwłokę liczone na dzień ogłoszenia upadłości, tj. 23.04.2010r. 4466 zł, ogółem 147644,98 zł;

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za maj 2009r., od sierpnia 2009r. do kwietnia 2010 r. należność główna 51340 zł, odsetki za zwłokę liczone na dzień ogłoszenia upadłości, tj. 23.04.2010r. 2168 zł, ogółem 53508,46 zł

i zobowiązał H. K. (1) do uregulowania w terminie 30 dni od daty otrzymania tej decyzji określonych w niej zobowiązań /decyzja k. 53 akt ZUS, postanowienie k. 57 akt ZUS/.

Decyzją z dnia 6.03.2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. umorzył postępowanie podatkowe w sprawie odpowiedzialności podatkowej H. K. (1) jako osoby trzeciej za zaległości (...) Spółki (...) jako płatnika w podatku dochodowym od osób fizycznych dotyczących okresu styczeń – kwiecień 2010r. oraz odsetek za zwłokę od w/w

zaległości podatkowych spółki. W uzasadnieniu tej decyzji wskazano m.in., że w sprawie podwójną rolę pełnił Skarb Państwa, tj. z jednej strony właściciela spółki, a z drugiej strony wierzyciela podatku, wobec czego wystąpiła sytuacja, w której ten sam Skarb Państwa wymagał od zarządu spółki J. sprzecznych i wzajemnie się wykluczających działań, bo z jednej strony realizacji programu restrukturyzacji, który w założeniu miał zakończyć się prywatyzacją, a z drugiej strony wniosku o upadłość, co niweczyłoby cel restrukturyzacji przedsiębiorstwa. Organ podatkowy uwzględnił, że złożenie wniosku o upadłość w trakcie restrukturyzacji oznaczałoby upadek jakiegokolwiek nadziei na przeprowadzenie restrukturyzacji, wobec czego brak jest winy po stronie skarżącego tego wniosku. Organ podatkowy uznał, że wniosek o ogłoszenie upadłości został przez odwołującego zgłoszony we właściwym czasie w związku z czym wnioskodawca nie ponosi odpowiedzialności podatkowej jako osoba trzecia w myśl art. 116 Ordynacji podatkowej /decyzja k. 48-50/

Fabryka (...) sp. z o.o. nie jest następcą prawnym spółki akcyjnej Fabryka (...) /pismo z dnia 22.04.2015r. k. 53/.

W sprawie został przeprowadzony dowód z opinii biegłego z zakresu ekonomii P. D., który w swojej opinii stwierdził, że

a) wobec ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XIV Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i restrukturyzacyjnych w uzasadnieniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku z dn. 23.04.2010r., z których wynika, że Fabryka (...) Spółka Akcyjna nie płaciła swoich wymagalnych zobowiązań wobec jednego wierzyciela – ZUS co najmniej od września 2002 r. a od stycznia 2003 r. były już wymagalne wierzytelności wobec co najmniej 2 wierzycieli, należy przyjąć z perspektywy wiadomości specjalistycznych z dziedziny ekonomii, że zgodnie z art. 11 Prawa upadłościowego i naprawczego, stan niewypłacalności Fabryki (...) S.A. występował już w 2003 r. Zgodnie z wiedzą specjalistyczną z zakresu ekonomii nie złożenie przez zarząd Fabryki (...) S.A w 2003 r. wniosku o ogłoszenie upadłości nie miał wpływu na niezaspokojenie spornych roszczeń ZUS i uznać należy, że roszczenie organu rentowego powstało na skutek złożenia przez Zarząd Fabryki (...) S.A. wniosku o ogłoszenie upadłości z opóźnieniem. Kierując się kryteriami ekonomicznymi należy również, że w przypadku ogłoszenia upadłości Fabryki (...) S.A. np. w grudniu 2009 r., na podstawie wcześniej złożonego wniosku, spowodowałyby, że zaległości z tytułu niezaspokojonych składek ZUS w r. 2010 (tj. będących przedmiotem w niniejszej sprawie), nie wystąpiłyby. W okresie, w którym wnioskodawca będący w badanym okresie jedynym członkiem zarządu nie mógł pełnić swojej funkcji z uwagi na przebywanie na zwolnieniu lekarskim obowiązek zapewnienia właściwej reprezentacji spółki (...) należał do rady nadzorczej zgodnie z art. 383 k.s.h., która z kolei zgodnie z art. 382 k.s.h. sprawuje stały nadzór nad działalnością spółki we wszystkich dziedzinach jej działalności. Nadto w obowiązującym w spornym okresie art. 116 § 1 pkt 1 b) Ordynacji podatkowej, tj. w brzemieniu od października 2003 r. do końca 2015 r., stanowiący podstawę prawną roszczenia organu rentowego jest bardzo nieprecyzyjny, albowiem w tym czasie w polskim prawie nie występowało wskazane w tym artykule postępowanie stricte układowe, którego celem było uchronienie podmiotu od upadłości. Dopiero nowelizacja ustawy prawa upadłościowego i naprawczego, w ustawie Prawo restrukturyzacyjne, obowiązującej od 1.01.2016 r., reguluje zasady wszczynania i prowadzenia postępowań układowych, co znalazło również odzwierciedlenie w odpowiednim dostosowaniu brzemienia przepisu art. 116 § 1. pkt 1 b) Ordynacji podatkowej;

b) z punktu widzenia specjalistycznej wiedzy ekonomicznej z art. 372 k.s.h. wynika, że nie można skutecznie ograniczyć prawa i obowiązku członka zarządu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w uzasadnionych prawem przypadkach, a przy tym nie ma w niniejszej sprawie dowodów, aby podejmowane przez Zarząd w porozumieniu z resortem Skarbu Państwa procesy uzdrawiające przedsiębiorstwo nakładały na zarząd ograniczenia sprzeczne z art. 372 k.s.h., czego potwierdzeniem było w efekcie złożenie przez wnioskodawcę wniosku o ogłoszenie upadłości niezwłocznie po zakończeniu negocjacji w sprawie nabycia akcji spółki.

c) z perspektywy specjalisty z zakresu ekonomii należy uznać, że podejmowane przez Skarb Państwa działania ukierunkowane na sprzedaż pakietu akcji spółki (...) z uwagi na czas potrzebny do prawidłowej oceny sytuacji przedsiębiorstwa, w żadnym razie nie mogły uzasadniać nie złożenia wniosku o upadłość w przypadkach przewidzianych w ustawie. Przede wszystkim z perspektywy ekonomicznej działania prywatyzacyjne Skarbu Państwa były zdecydowanie spóźnione, bo w okresie jakim zostały podjęte (...) był już podmiotem niewypłacalnych. Zgodnie z kryteriami ekonomicznymi nie ulega również wątpliwości, że wszystkie organy spółki (...) tj. Walne Zgromadzenie

Akcjonariuszy reprezentowane przez Ministra Skarbu Państwa, rada nadzorcza składająca się z przedstawicieli wskazanych przez właściciela oraz zarząd dysponował pełną wiedzą na temat sytuacji finansowej (...) S.A. i faktu, że spółka ta była co najmniej od 2005 r. podmiotem niewypłacalnym w rozumieniu art. 11 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego. Wprawdzie na przestrzeni lat 2005 – 2009 zarząd tylko raz, bo w 2006 roku umieścił w porządku obraz (...) projekt uchwały w sprawie dalszego istnienia spółki, do czego zobowiązywał go przepis art. 397 k.s.h., to trudno z tego faktu wyciągnąć konkluzje, że w kolejnych latach sytuacja spółki uległa na tyle poprawie, że (...) S.A. przestał spełniać przesłanki do uznania go za podmiot niewypłacalny. Takiej tezie zaprzeczają bowiem oczywiste fakty, jak chociażby pobieżna analiza bilansu (...) SA. za kolejne lata obrotowe, w których J.” S.A. wykazuje coraz większy poziom niewypłacalności. Ponadto, przedstawienie sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego jednostki, ze wskazaniem na zjawiska, które w porównaniu z poprzednimi okresami sprawozdawczymi w istotny sposób wpływają negatywnie na tę sytuację, a zwłaszcza zagrażają kontynuowaniu działalności przez jednostkę, stanowi obowiązkowy element raportu biegłego rewidenta z corocznego badania sprawozdania finansowego spółki – na podstawie art. 65 ust. 5 ustawy o rachunkowości, co do którego w przypadku spółki akcyjnej występuje obowiązek badania na podstawie art. 64 ust. 1 uor.

A dokument ten jest znany wszystkim organom statutowym spółki.

(...) spółką akcyjną, w której właścicielem jest Skarb Państwa a niepaństwową spółką akcyjną może być różnica w nadzorze. Spółka Akcyjna Skarbu Państwa podlega szerszej kontroli nadzorowi z ramienia właściciela czyli Ministra Skarbu Państwa. W Ministerstwie Skarbu Państwa jest powołany Departament Nadzoru Właścicielskiego, który monitoruje sytuację spółki na bieżąco. Zdarza się w praktyce, że ten nadzór właścicielski przekazuje zalecenia spółce w sposób nieformalny czyli poza tym jak powinien to zrobić za pośrednictwem organów spółki. Spółka Skarbu Państwa udziela szerszej informacji o swojej działalności niż inne spółki szczególnie odpowiada na pytania zadawane przez właściciela, a ponadto mogą być przekazywane do Departamentu Nadzoru informację dodatkowe, które nie były przedmiotem posiedzenia rady nadzorczej, której to przedstawiciele wyznacza właściciel spółki - wśród tych informacji spółka może otrzymać jakieś zalecenia z tego departamentu. Nieformalne oddziaływania na spółkę nie mogły mieć żadnego wpływu na normalne funkcjonowanie zarządu spółki w zakresie prowadzonej działalności chroniącej spółkę przed popadnięciem w zadłużenie. Ani właściciel spółki Skarbu Państwa, ani rada nadzorcza nie może zarządu zobowiązywać do określonych działań, które byłyby niezgodne z prawem, ani też takich, które co prawda byłyby zgodne z prawem, ale nie byłyby zgodne z koncepcją zarządu.

Co do zasady zgodnie z wiedzą specjalistyczną z zakresu ekonomii w przedmiotowej sprawie działania zarządu nakierowane na poprawę sytuacji były słuszne. Postępowanie restrukturyzacyjne zaczęło się w 2007 i zakończyło się w 2010r. kiedy był już złożony wniosek o upadłość. Była to inicjatywa obopólna czyli resortu Skarbu Państwa i wnioskodawcy. W sprawozdaniu za 2009r. złożonym po marcu 2010r. wnioskodawca oświadczył wprost, że działania restrukturyzacyjne nie powiodły się. W 2007r. kiedy miała zacząć się restrukturyzacja spółka była już podmiotem niewypłacalnym i działania naprawcze mogły nie przynieść zamierzonego celu. Z perspektywy wiedzy z zakresu ekonomii podjęte w 2007 r. działania restrukturyzacyjne były spóźnione o 4 lata z uwagi na niewypłacalność spółki, która istniała od 2003r. Restrukturyzacja miała polegać na ograniczeniu zbędnego majątku, tzn. w postaci mającej nastąpić sprzedaży nieruchomości. Było kilka nieruchomości, które miały przynieść dochody rządu więcej niż 1 milion złotych. Ponadto nastąpiło poszerzenie oferty handlowej z wyjściem z nowymi produktami i usługami. Spółka (...) zajmował się handlową działalnością usługową polegającą na naprawach maszyn, a jej oferta miała poszerzyć się o usługi tj. pozyskać klientów, którzy korzystaliby z serwisu spółki (...), a także o wdrożenie produktów nowych po stronie sprzedaży. Trzecia grupa restrukturyzacji polegała na ograniczeniu kosztów własnych działalności poprzez zwolnienie pracowników. Część pracowników sama się zwolniła, a część została zwolniona przez spółkę. Z perspektywy kryteriów ekonomicznych sprzedaż (...) spółki (...) nastąpiła za około połowę wartości tzn. mniej niż przyjętą w programie restrukturyzacyjnym. Zarząd spółki J. założył, że cały majątek trwały spółki pokryje całe zadłużenie. Nie było postępowania egzekucyjnego wobec spółki (...) ponieważ Sąd ogłosił upadłość tej spółki i w związku z tym była egzekucja upadłościowa. W zaskarżonej decyzji zostało zadłużenie, które pozostało po wykonaniu ostatecznego planu podziału w postępowaniu upadłościowym. Nawet jeżeli istniał plan restrukturyzacji za 2003 i 2007 to nie wiązał on

zarządu do jego wykonania w sytuacji, gdy istnieją związane ryzyko za niezłożenie wniosku o upadłość. Postępowanie upadłościowe z możliwością zawarcia układu nie stoi na przeszkodzie prowadzenia działalności restrukturyzacyjnej, a w tym także i produkcyjnej. Przy upadłości układowej przedsiębiorca ma nie tylko możliwość prowadzenia działalności przedsiębiorstwa, ale nawet obowiązek. Nie ma prawnej możliwości, aby właściciel czyli Ministerstwo Skarbu Państwa mogło wpłynąć na decyzję prezesa zarządu, aby zamiast ogłosić upadłość podjął działania restrukturyzacyjne. Nie mam wątpliwości co do tego, że resort Skarbu Państwa również posiadał identyczną wiedzę na temat niewypłacalności spółki, jak i zarząd. Była oferta sprzedaży spółki, ale ostatecznie do niej nie doszło, ponieważ były rozbieżności między oferentem a nabywającym. Potencjalnym nabywcą spółki (...) była inna spółka, która nabyła znaczną część nieruchomości w postępowaniu upadłościowym. Spółka ta przystąpiła do licytacji w postępowaniu upadłościowym, ponieważ uznała, że taniej nabydzie nieruchomości indywidualnie niż gdyby miała je zakupić w ramach zakupu całej spółki (...). Oferta nabycia Spółki (...) (akcji) mająca miejsce na przełomie 2009/2010r., nie miała wpływu na działalność spółki (...), ponieważ od wielu lat spółka (...) była już nie wypłacalna.

W spornym okresie zarząd spółki J. był tylko jednoosobowy. W okresie niezdolności do pracy wnioskodawcy będącego jedynym członkiem tego zarządu H. K. (1) nie mógł zarządzać spółką (...). Przy zarządzie jednoosobowym spółka nie ma reprezentacji i wtedy obowiązki przejmuje rada nadzorcza spółki. Natomiast zaskarżona decyzja obejmuje długi okres, kiedy wnioskodawca był niezdolny do pracy, częściowo z tytułu składek zdrowotnych i częściowo na Fundusz Ubezpieczeniowy oraz częściowo na Fundusz Pracy. W okresie niezdolności wnioskodawcy do pracy zadłużenie wobec ZUS wzrosło i tym zadłużeniem obciążony został w kwestionowanej decyzji wnioskodawca.

Na w/w opinię z punktu widzenia eksperta posiadającego specjalistyczną wiedzę ekonomiczną bez wpływu pozostały dokumenty w postaci: aktów notarialnych dotyczących zbycia nieruchomości spółki w latach 1993 – 2009, dokumentacji dotyczącej podatku od nieruchomości za lata 2004 – 2005, korespondencji z Ministerstwem Skarbu Państwa w latach 2005 – 2009, materiały na (...), korespondencji z ZUS z 2008 r., dokumentacji podatkowej za 2009 r., dokumentów różnych za rok 2009 (tj. korespondencji z (...), (...), (...) Ł.), pism zarządu z okresu 2009 r.-2010 r., dokumentacji podatkowej oraz ZUS za lata 2008 – 2010, korespondencji z Ministerstwem Skarbu Państwa za lata 2008 – 2010, wniosków oraz decyzji o przekształceniu prawa własności nieruchomości na ul. (...) z lat 1991-2002, ugody z (...) Zakładem (...) z 2008 r., dokumentów na posiedzenie Rady Nadzorczej z 2009 r., stanowiska biegłego rewidenta do RN i (...), sprawozdania z badania za 2009 r., operatów szacunkowych dotyczących nieruchomości spółki, memorandum informacyjnego spółki z 10.11.2009 r., dokumentacji przetargowej dotyczącej sprzedaży nieruchomości spółki z lat 2007 – 2009, sprawozdania finansowego za 2009 r.

/podstawowa pisemna opinia biegłego z zakresu ekonomii P. D. - k. 289 – 293, ustna uzupełniająca opinia biegłego z zakresu ekonomii P. D. - e-protokół rozprawy z dnia 12.04.2017r.: 00:08:07 – 01:06:20, pisemna uzupełniająca opinia biegłego z zakresu ekonomii P. D. k. 333-334/

Sąd Okręgowy powyższe ustalenia oparł na dokumentach zgromadzonych w sprawie, zeznaniach świadków i wnioskodawcy oraz, częściowo, na opinii biegłego. Żadnych wątpliwości nie budziły dokumenty zebrane w sprawie dlatego uzyskały przymiot pełnej wiarygodności. Także zeznania świadków nie były kwestionowane przez ZUS dlatego Sąd nie mógł odmówić im wiarygodności. Natomiast opinia biegłego z zakresu ekonomii budzi wątpliwości w zakresie jej wniosków. Biegły uznał, że wnioskodawca nie powinien zwracać uwagi na działania właściciela, którym był Skarb Państwa (spółka była po komercjalizacji i oczekiwała na prywatyzację). W okolicznościach sprawy nie można uznać końcowych wniosków (złagodzonych znacznie w opinii ustnej), że zgłoszenie wniosku o upadłość nastąpiło późno tylko dlatego, że spółka była zadłużona jeszcze przed objęciem zarządu przez wnioskodawcę. Oznaczałoby to, że nikt nie powinien godzić się na objęcie stanowiska prezesa spółki bo spółka już od 2002 roku miała problemy z płynnością finansową. Biegły nie wziął pod uwagę specyfiki przedsiębiorstwa, dynamicznych procesów zachodzących na rynku działań przedsiębiorców, uzależnienia wyników podjętych działań naprawczych od czynników niezależnych a nawet nieznanych w chwili wdrażania procesów naprawczych jak i wartości majątku który mógł zaspokoić wierzyciela jakim był ZUS. Wydaje się, że biegły ocenił sprawę pobieżnie wychodząc z założenia, że skoro były długi a wnioskodawca od razu po objęciu stanowiska nie zgłosił firmy do upadłości to oznacza, że był winny powstaniu zadłużenia wobec ZUS> Biegły nie wziął pod uwagę kontekstu historycznego podejmowanych działań i realnych starań wnioskodawcy o

uratowanie spółki przed bankrutem jak i to, że wierzyciel (ZUS) widząc możliwości poprawy sytuacji wyrażał zgody na zawieszanie czy restrukturyzację spłaty zaległych składek ubezpieczeniowych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, skutkując zmianą zaskarżonej decyzji.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego, czy spełniona została w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy negatywna przesłanka odpowiedzialności H. K. (1) (jedyne go członka zarządu Spółki (...)), o której mowa w art. 116 § 1 pkt 1 lit. a Ordynacji podatkowej, a więc czy zarząd Spółki we właściwym czasie złożył wniosek o ogłoszenie jej upadłości. Wniosek Spółki (...) o ogłoszenie upadłości został skutecznie pod względem prawnym złożony w dniu 23.03.2010 r. O tym czy dzień 23.03.2010 r. był właściwym czasem w znaczeniu art. 116 § 1 pkt 1 lit. a Ordynacji podatkowej decydował całokształt okoliczności faktycznych rozpoznawanej sprawy.

Kwestię odpowiedzialności członków zarządu spółek kapitałowych za długi składkowe normuje szereg przepisów prawa materialnego.

Wstępnie przypomnieć należy, że art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 121 ze zm.) stanowi, że do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio przepisy Ordynacji podatkowej, w tym także przepisy regulujące odpowiedzialność osób trzecich za zobowiązania podatkowe. Z kolei art. 32 ustawy systemowej nakazuje – do składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń - stosować odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Art. 107 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) stanowi, że w przypadkach i w zakresie przewidzianym w rozdziale 15 (zatytułowanym „Odpowiedzialność podatkowa osób trzecich”) za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie. Odpowiedzialność ta, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, obejmuje też odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej i koszty egzekucyjne (art. 107 § 2 pkt 2 i 4 Ordynacji podatkowej). Odpowiedzialność osób trzecich za zobowiązania podatkowe (odpowiednio: składkowe) występuje w sytuacji niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania podatkowego (składkowego) przez podatnika (płatnika składek), jest więc instytucją prawa wiążącą skutki istnienia zobowiązania podatkowego (składkowego) z podmiotem innym niż podatnik (płatnik składek). Odpowiedzialność ta jest uzależniona od istnienia zobowiązania podatkowego (składkowego) podatnika (płatnika składek), co powoduje że ma ona charakter akcesoryjny, następczy i gwarancyjny, gdyż nie może powstać bez uprzedniego zaistnienia obowiązku podatkowego (składkowego) po stronie pierwotnego dłużnika. Jest to także odpowiedzialność subsydiarna (posiłkowa), gdyż wierzyciel podatkowy (składkowy) nie ma swobody w kolejności zgłaszania roszczenia do podatnika (płatnika składek) lub osoby trzeciej, lecz w pierwszej kolejności musi dochodzić należności od podatnika lub płatnika składek (por. R. Mastalski (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, R. Mastalski, J. Zubrzycki: Ordynacja podatkowa. Komentarz, Wrocław 2007, pkt 5 komentarza do art. 107, s. 493).

Zgodnie z art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej (t.j. Dz.U. z 2015r. poz.613), za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej, lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

W myśl § 2 tego przepisu odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu.

Powyższe przepisy w związku z art. 31 ustawy systemowej ukształtowały trzy pozytywne i trzy negatywne przesłanki odpowiedzialności członków zarządu spółki kapitałowej za jej zobowiązania publicznoprawne: musi istnieć zaległość publicznoprawna, muszą one powstać w czasie pełnienia przez te osoby funkcji w zarządzie, a także musi dojść do bezskuteczności egzekucji w stosunku do spółki.

Na przesłanki negatywne odpowiedzialności składają się okoliczności uwalniające od odpowiedzialności wymienione taksacyjnie w art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej, tj. zgłoszenie we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego, brak winy w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęciu postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) oraz wskazanie mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

W ugruntowanym orzecznictwie przyjmuje się, że wykładni pojęcia „właściwy czas” do zgłoszenia wniosku o upadłość nie należy dokonywać opierając się tylko na podstawach i terminach złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości określonych w art. 21 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (t.j.Dz. U. z 2015r., poz. 233), ale także z uwzględnieniem celu, jakiemu uregulowanie zawarte w art. 116 § 1 ordynacji podatkowej ma służyć. Celem tym jest ochrona należności publicznoprawnych, a także – co do należności składkowych – ochrona Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (por. wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2006 r., I UK 271/05, OSNP 2007/9-10/142).

Sąd Najwyższy wyraził w swoich orzeczeniach pogląd, że przepisy Ordynacji podatkowej nie odsyłają wprost do Prawa upadłościowego, w związku z czym brakuje dogmatycznej podstawy do przyjmowania takiego bezpośredniego związku między wymienionymi uregulowaniami. Ponadto różny jest przedmiot regulacji wymienionych aktów prawnych, a w związku z tym również ich cel i funkcja. Ze względu na cel i funkcję uzasadnione jest natomiast odwołanie się do zasad odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki, na których zresztą wzorowano się formułując treść art. 116 Ordynacji podatkowej. W myśl art. 299 k.s.h., jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania upadłościowego nastąpiło nie z jego winy. Na uwzględnienie zasługuje pogląd, według którego nie ma uzasadnienia dla mechanicznego (jak wskazał biegły) przenoszenia do wykładni tego pojęcia użytego w k.s.h. unormowania art. 21 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego, określającego, że wniosek o ogłoszenie upadłości powinien zostać zgłoszony w ciągu 2 tygodni od dnia ujawnienia, że majątek spółki nie wystarcza na zaspokojenie długów (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 1997, III CKN 65/97, OSNC 1997/11/187; z dnia 11 października 2000; III CKN 252/00, Lex nr 51887, z dnia 18 października 2000 r., V CKN 109/00, Lex nr 52742, z dnia 14 czerwca 2006 r., I UK 324/05, OSNP 2007/13-14/200). W wyroku z dnia 22 czerwca 2006 r. (I UK 369/05, Lex nr 376439) .

Sąd Najwyższy wskazywał, że ocena czy zgłoszenie przez członka zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło „we właściwym czasie” w rozumieniu art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej, powinno uwzględniać wszystkie okoliczności sprawy wynikające z ustalanego stanu faktycznego, a nie jedynie odnosić się do terminu wynikającego z art. 21 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego,.

W orzecznictwie przyjmuje się, że zaprzestanie płacenia długów, jako kryterium ogłoszenia upadłości, musi mieć trwały charakter, co oznacza, iż dłużnik nie tylko obecnie nie płaci długów, ale także nie będzie tego czynił w przyszłości z powodu braku niezbędnych środków. Chodzi przy tym o regulowanie wszystkich zobowiązań płatniczych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, a nie tylko niektórych z nich (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2000 r., V CKN 1117/00, Lex nr 56047; z dnia 15 listopada 2000 r., IV CKN 1324/00, Lex nr 536993; z dnia 31 stycznia 2002 r., IV CKN 659/00, Lex nr 53150 i wyrok z dnia 28 kwietnia 2006 r., V CKN 39/06, Lex nr 376485).

W wyroku z dnia 14 lutego 2012 r. (III UK 24/11 – Lex nr 1130394) Sąd Najwyższy wskazał, że „właściwym czasem” w rozumieniu art. 116 § 1 pkt 1. a Ordynacji podatkowej nie jest ani krótkotrwałe wstrzymanie płacenia długów na skutek przejściowych trudności, ani też całkowite zaprzestanie płacenia długów w następstwie wyzbycia się przez podmiot gospodarczy całego (lub prawie całego) majątku, lecz chwila kiedy wiadomo już, że dłużnik nie będzie w stanie zaspokoić wszystkich swych zobowiązań. Określenie tej chwili powinno być ujmowane elastycznie w zależności od okoliczności konkretnego wypadku, bowiem właściwy czas do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości jest przesłanką obiektywną ustalaną w oparciu o okoliczności faktyczne każdej sprawy (tak : uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2013 r. II UK 66/13 – Lex nr 1396080).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uwzględnił konieczność elastycznego ujmowania pojęcia „właściwego czasu” do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości a w szczególności potrzebę ustalenia tego momentu także na podstawie takich okoliczności jak: specyfika działalności spółki, aktualnej sytuacji społeczno- gospodarczej w skali mikro- i makroekonomicznej, dostępności i zdolności uzyskania instrumentów finansowych przez spółkę. W przeniesieniu na sytuację Spółki (...) oznacza to potrzebę uwzględnienia takich czynników jak : specyfikę spółki jednoosobowej Skarbu Państwa, specyfiki produkcji, możliwości uzyskania instrumentów finansowych, czy też zawieszenia lub rozłożenia należności publicznoprawnych na raty, a także problematykę restrukturyzacji i prywatyzacji. Szczególnego rozważenia wymagało to, że Skarb Państwa występował w podwójnej roli bo z jednej strony właściciela spółki, a z drugiej strony wierzyciela należności publicznoprawnych z tytułu podatków i z tytułu składek na ZUS. Wynika to z okoliczności dotacji , pożyczek i innych przelewanych na konto firmy należności z budżetu państwowego. Istotne jest też, że odwołujący podejmując funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) w 2005 r. zastał w spółce już wdrożony przez (...) program restrukturyzacji na lata 2003-2007, a w grudniu 2008r. (...) dodatkowo podjął program prywatyzacji tej Spółki. Są to bardzo istotne elementy procesu oceny „właściwego czasu” na zgłoszenie wniosku o upadłość albo braku winy w niezgłoszeniu tego wniosku. Podkreślić należy, że w 2005 r. program restrukturyzacji był już wdrożony a nie jedynie hipotetyczny, choć oczywiście jego efekty nie były pewne co oznacza, że mogły one przynieść efekt uzdrawiający sytuację finansową spółki. Z tym stanowiskiem zgodził się ZUS zawieszając prawo poboru składek czy restrukturyzując ich spłatę. Nie można więc wbrew twierdzeniom ZUS abstrahować od tych okoliczności, albowiem z materiału dowodowego wynika, że jedyny właściciel spółki Skarb Państwa aktywnie uczestniczył w procesach jej restrukturyzacji i prywatyzacji, znał doskonale sytuację spółki, sam zwracał się do wierzycieli, w tym do ZUS i UP, o zawieszenie egzekucji powołując się na to, że proces prywatyzacji planowo ma się zakończyć w 2009r. W takiej sytuacji wystąpienie przez odwołującego z wnioskiem o ogłoszenie upadłości przekreśliłoby sens podjętych przez Skarb Państwa działań restrukturyzacji i prywatyzacji, których celem było wszak właśnie uchronienie spółki przed upadłością bądź likwidacją. Z drugiej strony ZUS nie musiał wyrażać zgody na te wnioski skoro uważał, że działania zarządu nie przyniosą właściwego efektu.

Rację ma zatem wnioskodawca twierdząc, że prowadzenie z jednej strony restrukturyzacji i prywatyzacji spółki a z drugiej ewentualne wystąpienie przez Zarząd do Sądu byłoby w sprzeczności i dałoby się pogodzić. Restrukturyzacja dawała spółce szansę na długoterminową spłatę zaległości, a prywatyzacja jedynie na częściową spłatę. Jednak w tym miejscu nie sposób nie zauważyć, że sąd gospodarczy w postanowieniu z 20.1.2013r. o zakończeniu upadłości likwidacyjnej spółki (...) ustalił, że w skład majątku wchodziły nieruchomości (grunty i budynki) położone w Ł., a także ruchomości dużej wartości, tj. o łącznej wartości 24.225.000 zł, zaś łączna kwota wierzytelności to 12.800.870 zł. ZUS miał zabezpieczenie swoich należności w I kategorii za ostatnie trzy lata, a więc od kwietnia 2007r. do kwietnia 2010r., a pozostałych należności składkowych w II kategorii. Był więc majątek spółki, który pozwoliłby zaspokoić ZUS, a od syndyka zależało czy szybko i sprawnie spienięży maszyny, tak by ich wartość nie uległa istotnemu obniżeniu.

ZUS nie wykazał także, że nie został zaspokojony w znacznej części. Sąd upadłościowy wskazał, że spółka (...) była zagrożona bankrutem od 2008r. co jednak nie oznacza, że utraciła płynność finansową. Wdrożenie programu naprawczego nie odniosło skutku, lecz z opinii biegłego wynika, że istniała możliwość pełnego zaspokojenia wierzyciela. Udzielając absolutorium spółce za 2008r. uchwałą z dnia 29.06.2009r. (...) musiał wiedzieć o sytuacji spółki (...) i nadal godził się na działalność. Wobec wdrożenia przez (...) (w takim stanie rzeczy) strategii prywatyzacji spółki (...), nie można teraz przypisać winy H. K. (1), że nie złożył wcześniej wniosku o upadłość skoro Minister Skarbu Państwa ogłosił informację z 9.03.2010r. o bezskutecznym zakończeniu negocjacji w sprawie sprzedaży akcji spółki (...).

Wskazać należy, badając rolę Skarbu Państwa, że zgromadzony materiał dowodowy wykazał, że SP przede wszystkim podjął działania mające przezwyciężenie kryzysu finansowego w spółce w tym o przyznaniu pomocy publicznej w postaci środków na spłatę przede wszystkim zaległości ZUS, działania restrukturyzacyjne i prywatyzacyjne. Występował też do wierzycieli Spółki z prośbą o zawieszenie egzekucji w tym do ZUS. Działania restrukturyzacyjne i prywatyzacyjne zostały przez NIK ocenione pozytywnie w protokole pokontrolnym i stwierdzono, że istnieje możliwość przezwyciężenia trudności finansowych spółki. Oznacza to, że w danej chwili, nie można było przesądzić braku właściwego skutku działań uzdrawiających. O nich dopiero dowiadujemy się znacznie później. Dlatego biegły przyjął, że wnioskodawca nie złożył w odpowiednim czasie wniosku o upadłość bo działania uzdrawiające oceniał po efektach jakie znane były w chwili wydawania opinii ale nie były pewne w chwili ich podejmowania, zwłaszcza z perspektywą ewentualnej prywatyzacji firmy. Także ZUS w tamtym okresie reprezentował takie stanowisko skoro uwzględniał wnioski o zawieszenie czy rozłożenie na raty zadłużenia bo w przeciwnym razie przedstawiłby dowody na swoje protestujące stanowisko.

Podkreślić należy, że Sąd Okręgowy oceniając opinię biegłego ekonomisty nie zgodził się z tezą, że (...) jako właściciel spółki nie miał wpływu na decyzje Prezesa Zarządu, skoro wnioskodawca pełniąc tę funkcję mógł liczyć na udzielenie wsparcia finansowego ze strony Skarbu Państwa celem oddłużenia spółki i zgodzić się na ograniczenie zatrudnienia, a także działalności i wyzbycia się zbędnego majątku celem zaoszczędzenia kosztów i pozyskania środków na spłatę długu publicznoprawnego. Gwoli ścisłości oczywiście bardzo formalistyczna teza biegłego, że co do zasady Prezes Zarządu ponosi odpowiedzialność za spóźnione złożenie wniosku o upadłość spółki byłaby zasadna gdyby, jak już wspomniano, ujęta byłaby ocena czy wniosek został złożony we właściwym uwzględniającą całokształt konkretnej sytuacji faktycznej, a zatem także rolę SP jako jedyne akcjonariusza spółki, tym bardziej, że dowody wskazują na aktywne uczestniczenie SP w restrukturyzacji i prywatyzacji spółki a także świadczą o pełnej wiedzy SP na temat faktycznej kondycji spółki. W tym zatem jedynie zakresie Sąd nie przypisał opinii biegłego waloru dowodowego. Bowiem J. była szczególnego rodzaju spółką bo spółką państwową. Oczywiście, co sygnalizowano wcześniej, można było złożyć wniosek o upadłość już w 2005 r. (gdy wnioskodawca obejmował stanowisko) jednak (...) zapewne nie zatrudniłby wnioskodawcy na stanowisku prezesa, skoro nie zamierzałby podjąć trudu uzdrowienia sytuacji ekonomicznej spółki. Formalnie oceniając sprawę można powiedzieć, że żadna osoba nie powinna godzić się na objęcie tego stanowiska, mając wiedzę, że firma posiada zadłużenie co najmniej od 2002 roku. Aby właśnie przezwyciężyć te trudności wdrożono różne warianty organizacyjno ekonomiczne. To, że nie dały oczekiwanych wyników nie jest winą wnioskodawcy ale zbiegu różnych okoliczności, w tym w znacznej części niezależnych od wnioskodawcy, jak zmiana decyzji właściciela firmy w zakresie strategii funkcjonowania firmy czy czynników rynkowych, w tym i związane z podażą podobnych firm na rynku. Kiedy wnioskodawca zorientował się w planach właściciela i dowiedział się o bezskutecznym zakończeniu rokowań prywatyzacyjnych, niezwłocznie, po powrocie ze zwolnienia lekarskiego złożył wniosek o upadłość, uznając, że nie ma już żadnych podstaw do stosowania ozdrowieńczych metod ekonomicznych firmy.

Biegły natomiast słusznie uwzględnił zarówno okresy niezdolności do pracy odwołującego jako jedyne członka zarządu spółki, jako okoliczności mających wpływ na możliwość przypisania winy w złożeniu wniosku o upadłość do sądu przez skarżącego, jak i bierność rady nadzorczej i zgromadzenia wspólników w tym czasie.

Jednocześnie w 2009 roku wnioskodawca, w oczekiwaniu na prywatyzację firmy, podjął działania ograniczające koszty firmy. W tym i sprzedaż budynku biurowego, zmniejszając nie tylko większy wzrost zadłużenia ale też ograniczając dotychczasowe zadłużenie.. Proce likwidowania przedsiębiorstwa państwowego (jego zadłużenia) nie jest procesem prostym, poddającym się utartym standardom ekonomicznym. Proces taki też potrzebuje czasu na jego przeprowadzenie. Dopiero gdy te działania nie odnoszą skutku można złożyć wniosek o upadłość firmy, który będzie bardziej niekorzystny dla wierzycieli niż próby podejmowane, także za zgodą ZUS, przez wnioskodawcę.

Uwzględniając opinię biegłego oraz pozostały materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że odwołujący niezwłocznie złożył wniosek o ogłoszenie upadłości w dniu 23.03.2010r. Po pierwsze, wnioskodawca nie mógł uczynić tego przed 9.03.2010r. z przyczyn szczegółowo omówionych wyżej, a których powielanie w tym miejscu jest zbędne, a po drugie, niesporne jest, że wnioskodawca był niezdolny do pracy w badanym okresie: 25.11.2009r. - 2.12.2009r., 9.12.2009r.- 5.02.2010r. oraz 28.01.2009r. -13.03.2009r., przy czym w okresach niezdolności do pracy z powodu choroby wnioskodawcy ani rada nadzorcza, ani walne zgromadzenie (...) SA nie podjęły żadnych działań w związku z nieobecnością w pracy jedynego członka zarządu spółki tj. wnioskodawcy. ZUS natomiast nie wykazał, że zadłużenie określone w decyzji w przeważającej wysokości powstało w czasie obecności w pracy wnioskodawcy.

W kontekście powyższych argumentów należało uznać, że odwołujący się wykazał w toku procesu, iż wniosek o ogłoszeniu upadłości Spółki (...) złożony został we właściwym czasie w rozumieniu art. 116 § 1 pkt 1 lit. a – Ordynacji podatkowej a ewentualne jego wcześniejsze złożenie nie wynikało z winy wnioskodawcy ale z omówionych uwarunkowań obarczających przedsiębiorstwa państwowe. Także ZUS nie wykazał, że nie został zaspokojony w swoich żądaniach w znacznej części.

Powyzsza egzoneracyjna przesłanka uwolniła skarżącego od odpowiedzialności za długi Spółki i dlatego na podstawie art. 477 14 § 2 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa materialnego Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Stosownie do wyniku sporu Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w związku z § 6 pkt 7 zasądzono od strony przegrywającej na rzecz odwołującego zwrot kosztów zastępstwa prawnego (7 200 zł).